

Det vil jeg så lige sige som et kuriosum. Det, der er i det, er, at når en familie i fremtiden har børn boende hjemme, så vil man som familie med en vis husstandsindtægt opleve, at i det øjeblik barnet fylder 18 år, vil barnet kunne oppebære en indtægt, som barnet hidtil ikke har fået, nemlig i form af enten kontanthjælp eller SU.

Det, man så også vil opleve med det forslag, der ligger her, er, at den ekstra boligstøtte, man har fået for at have barnet boende hjemme, indtil barnet fylder 18 år, vil bortfalde, og det vil i gennemsnit betyde 500 kr. for lejerne. Derfor vil man i fremtiden samlet set ikke opleve, at man har færre penge til rådighed i husstandsindkomsten, end man havde tidligere, tværtimod, for ingen af de overførselsindkomster, man vil kunne få, vil give mindre end det tab, man måtte lide her.

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg tror, der er mange, der sidder ude bag skærmene og hører det her, som ligesom jeg bliver forvirrede og overraskede over det, vi hører her fra Venstres ordfører: Der er ikke nogen, der mister penge, man får ikke mindre, for barnet oppebærer indtægt.

Jeg vil godt spørge, om fru Inge-Lene Ebdrup ikke bare har snakket med nogen familier, der bliver berørt. Vi tager en enlig mor med to børn, som tilfældigvis er tvillinger, og som har siddet her i sommer og overvejet, om der er råd til, at de to går i gang med en uddannelse. Beslutningen er taget på baggrund af moderens indkomst. Hun ved, hvad de to unge vil tjene. Det vil sige, at det er indregnet i den forventning om, hvad de regner med at have årligt.

Nu tager man så fra en sådan familie ifølge det, der er oplægget, når det er fuldt indfaset, godt 1.500 kr. om måneden. Og så står Venstres ordfører her og siger, at ingen taber. Jamen hvad er det da for en måde at behandle folk på?

Så dumme er hverken lyttere eller seere, at de ikke er klar over, at man selvfølgelig taber, ellers var der heller ikke en besparelse på 77 mio. kr.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg er nødt til at sige, at der ikke er spor sammenhæng i den socialdemokratiske ordførers spørgsmål, når man griber et eksempel med en enlig mor med to tvillingebørn, som fylder 18 år om ganske kort tid, hvorefter man skynder sig at

springe over til at sige, at de så har truffet en beslutning om, at børnene måske har råd til at studere, og at moderen kan få det hele til at løbe rundt, og at de kan begynde på en uddannelse, men at det kommer til at koste dem 1.500 kr. om måneden.

Man springer i tid på den måde at forstå, at man netop med hensyn til den gruppe i det her forslag har lavet en indfasningsordning, der gør, at der er en overgangsbestemmelse, der betyder, at man kun får 25 pct.s virkning i 2006, 50 pct.s virkning i 2007 og 75 pct.s virkning i 2008, sådan at de, som i øjeblikket har børn, der måtte fylde 18 år, ikke oplever den fulde indfasning. Og der har man mulighed for en overgangsordning.

Men jeg vil så også sige, at selv om man har tvillinger, der fylder 18 år, så har begge altså ret til både SU og kontanthjælp, så man har jo altså også det med i spillet.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jamen det, jeg angriber Venstres ordfører for, er, at der bliver ved med at blive sagt, at man ikke taber penge, at man ikke bliver fattigere – hvis fru Inge-Lene Ebdrup har tid til at høre. De har selvfølgelig da siddet og beregnet, hvor meget der er i SU, hvor meget de vil have om måneden, om de kan klare det her.

For den mor er det meget væsentligt at få sine børn godt af sted i form af, at de får den uddannelse. Det troede jeg egentlig også Venstre syntes var en god idé.

De taber penge. Så kan man spørge, om det er en trøst, ja, det er en stakket trøst, at det er lidt mindre, man taber første år, men så trappes der op, og for hvert år bliver det dyrere og dyrere.

Det er rigtigt, at de får deres SU, men det har de jo hele tiden været klar over. SU'en bliver ikke større. Intet bliver højere, tværtimod. Denne familie taber op til 1.500 kr. om måneden. Hvorfor?

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Det, jeg bare sådan i stilhed må konkludere, er, at det, at man som hjemmeboende ung over 18 år begynder en ungdomsuddannelse, det, at man der kan oppebære en indtægt på omkring 2.300 kr. om måneden, alene jo for ingens vedkommende vil betyde, at det bliver mindre end det beløb, man måtte tabe i boligsikring.

Men det ændrer ikke på, at når fru Lissa Mathiasen står her på talerstolen og taler om dem,